

**Erasmi a Chokier Tractatus iurisdictionis ordinariae in
exemptos, illorumque exemptione ab ordinaria
iurisdictione**

in duos tomos distinct.

Quo Praeter Varias Ac pervtiles Additionibus praecipuis & in foro
potissimum occurentibus Tomi primi Quaestionibus annexas, etiam S.
Rotae Romanae Decisiones Novissimae De Eadem materia editae, &
singulari studio selectae continentur - Hac postrema editione
praecedentibus duobus Tomis primum additus

Chokier, Érasme de

Coloniae Agr., 1684

Decisio XXXVIII. Episcopus quando ex sola assistentiâ juris debeat
manuteneri in jure visitandi loca nullius diœcesis intra suam diœcesum
existentia, & ad quem Episcopum spectet visitatio locorum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61921](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61921)

DECISIO XXXVIII

Episcopus quando ex sola assistentiâ juris debeat manuteneri in jure visitandi loca nullius diœcesis intra suam diœcesim existentia, & ad quem Episcopum spectet visitatio locorum nullius diœcesis.

R.P.D. COCCINO.

Brixinen. Jurisdictionis.

Veneris 20. Decembris 1613.

SUMMARIUM.

- 1 Episcopus habet fundatam intentionem super jurisdictione omnium locorum existentium intra suos fines, et que debetur manutentio.
- 2 possessio Prælati antecessoris jurat successorum.
- 3 Quasi possessio visitandi unum membrum Abbatis operatur possessionem
- 4 quoad totam Abbatiam, Manutentio non datur ex sola assistentiâ juris, quando illa est effugata.
- 5 Visitatio locorum nullius diœcesis spectat vigore Concilii Tridentini ad Episcopum Viciniorum, quando locus est extra fines cuiusvis diœcesis.

Cum Abbatia, de qua agitur, sit intra fines diœces. Theatinæ, juxta resolutiones factas, dubitari non potest, quin Reverendiss. Dom. Archiepiscopus Theatinus habeat intentionem fundatam, nedum ex dispositione juris communis, cap. cum venerabilis, & cap. de Xenodochiis, de Relig. domib. cum aliis per Verul. det. 306. lib. 1. sed etiam ex dispositione sacrosancti. Concil. Trid. sess. 7. c. 8. de reform. & sess. 21. c. 8. pariter reform. etiâ quod esset nullius, ut in prædicto Conc. sess. 24. c. 9. eod. tit. ut infra dicitur.

directur. Unde ex istâ assistentiâ juris, cum agatur de visitatione, non potest denegari manutentio d. Reverendissimo D. Archi-Episcopo ad effectum, ut possit visitare hujusmodi Abbatiam, ut in cap. cum persona de privil. in 6.

Et cessat omnis difficultas ex actuali possessione, quæ licet sit antecessorum monasterii Archi-Episcopi, tamen etiam ei suffragatur, cum notissimum sit, quod possessio Prælati antecessoris juvat successorem Rot. dec. 1. de restitu. spoliat. in nov. Guid. Pap. dec. 629. ac fuit in puncto resolutum in causâ Montis Regalis juris dictionis 6. A. p. 1601. coram me. quapropter intrat etiam alia conclusio, quod possessori de tempore litis motæ datur manutentio §. hodie inst. de interd.

Non obstat, quod non doceatur de possessione visitandi omnia membra Abbatie. Nam hoc non refert. Tum quia sufficit Reverendis. Theatino assistentiâ juris communis ad hunc effectum, ut supra dictum est, unde etiam, quia prædicta assistentiâ operatur, quod ex possessione visitandi ex una parte fuerit acquisita possessio quoad totam Abbatiam, cum magis attendatur causa actus, quam exercitium. Bald. in leg. 1. num. 24. vers. tu. dic. C. de mancipat. liber.

Non obstat, quod assistentiâ juris communis non operatur, quando est offuscata ex possessione alterius partis, ex deductis in causâ Montis Regalis jurisdictionis Coram bon. mem. Penia. Ultra quod adest in casu isto actualis possessio Reverendissimi D. Theatini, super quâ coram diversis Judicibus obtinuit manutentionem. Possessio Reverendissimi Lancianen. non est habenda in consideratione, quia licet anterior, tamen fuit clandestina, & turbativa reclamante Abbate, & sine scientiâ & patientiâ Reverendissimi Theatini, quæ requirebatur ad acquirendam possessionem in ipsius præjudicium in istis incorporalibus. Pui. dec. 269. num. 3. lib. 1. secundum mandatam impressionem.

Neque obstat quod Abbatia sit nullius Diocesis, & ideo jus visitandi spectat ad Reverendissimum Lancianen. tanquam viciniorem ex dispositione sac. Concilii Trident. sess. 24. cap. 9. de reform. Nam huic motivo responderetur, quicquid dicendum sit, an Abbatia sit nullius; quod aut est attendenda quasi possessio Reverendissimi Theatini, & cessat omnis difficultas, quia istud objectum respicit petitorium; aut est attendenda assistentiâ juris communis, & pariter istud objectum non sufficit. Nam Concilium disponit, quod vicinior visitet loca nullius Diocesis, si verò locus nullius sit in aliqua Diocesi, Congregatio Illustrissimorum Interpretum censuit visitationem spectare ad ordinarium in cujus Diocesi est locus nullius, & ita interpretata fuit Concil. Trident. ut in copiâ declarationis. Ex quibus tam ex assistentiâ juris communis, quam ex quasi possessione resolutum fuit, Reverendissimo Archi-Episcopo Theatino non esse denegandam manutentionem.

DECISIO XXXIX.

Episcopus manutendus est, interim dum cognoscitur an Prælatus inferior habeat, nec ne, jurisdictionem omnimodam spiritualem & temporalem in suos.

R. P. D. COCCINO.

Theatina jurisdictionis S. Joannis in Venere.

Luna 5. Julii 1621.

SUMMARIUM.

- 1 Ordinarius multò magis venit manutendus in quasi possessione exercenda jurisdictionem, quando cum assistentia juris concurrat actualis possessio.
- 2 Concilium Tridentinum sess. 24. cap. 20. de reform. non habet locum in Ecclesiis contra Abbates habentes in suis plenam jurisdictionem.
- 3 Decisio in causa Salamantina jurisdictionis. 1. Julii 1565. coram Joanne Adobrand, quo casu loquatur.
- 4 Abbas dum cognoscitur, an habeat plenariam jurisdictionem in suis, interim Episcopus est manutendus in sua jurisdictione, & num. 5.
- 6 Abbas an habeat plenariam jurisdictionem spiritualement & temporalem in suis, id respicit petitorium, & cum id non canonizatur per tres confirmes, ordinarius est semper manutendus in sua jurisdictione.
- 7 Abbatia quando non possit dici nullius Diocesis.

Rota censuit mandatum de manutendendo concessum Reverendis. Archiepiscopo Theatino non esse revocandum, cum justificetur nedum ex assistentia juris, quam habet, verum etiam ex actuali possessione, ut fuit resolutum 20. Decembris 1613. coram me, quæ est decis. 501. par. 2. in recent. & rursus 14. Maji Anni sequentis.

Neque obstat quod Concilium Trident. sess. 24. cap. 20. in §. ad hæc, de reform. non habeat locum in Ecclesiis contra Abbates, habentes in suis plenam jurisdictionem,